

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ή υπό των άγνωστών μας άποσπασμένη συγγρασία και μη συνδεδεμένη υπό δικαιώματος κρίσεως έκ δραγμών πάντε δέν λαμβάνεται υπόψη.

Π. Α. Ι. Χαλκίδα. Μας γράφετε ότι έχετε βρει ένα φάρμακο, με το οποίο μπορεί μία γυναίκα ν' άποχτήσει άγριή ή κορίτσι, άνάλογως της έπιθυμίας της! Δέν έχουμε αντίρρηση. Ένα μόνον θα σάς ρωτούσαμε: Το ίδιο φάρμακο βγαίνει και τ' άγρία του ίδιου και τα κορίτσια; Γιατί μιλάτε περί «ένος» φαρμάκου κι όχι περί δύο. Πάντως η ένδιαφερόμενες άς κρίνουν καλά μαζί σας. Σε μίς δέν μπορεί βέβαια να χρησιμοποιήσεται το φάρμακό σας. Τά... τέκνα μας είνε πνευματικά.

Α. Α. Α. Τό ποιήμα σας «Τό Πέρισμα της Θλίψης» άρχεται καλά και δημοσιεύεται εδώ:

*Τής μέρας ή χροιάειδη κατά ή ποιημένη
πικρά γιά ύστερη φρεά, ψηλά στον ούρανό,
κι' έγω θωρώντας τή χαρά πού τό φως διαβαίνει
ξισπώ σ' ένα κενφόν πελά, κι' άτέλειωτο λυγμό.*

*Και μίς σούς πέπλους της νυχτιάς, πού γέληγοα προβαίνει
θαρρό πός βλέπω τή σκιά, τής θλίψης νά περνά
κι' είνε ή μόνη συντηρορία, πού πειά πού άπομένει
τόρα τό φως πού χάθηκε και κάτω στά βουνά.*

Κώσταν Χριστάκου, Ένταθα. Το διήγημά σας χωρίς έξαιρέτως ένδιαφέρον και κακά διατυπωμένο. Ν. Α. Μ. υ. λ. α. υ. Σπύριην. Το ποιήμα σας κάπως... ξεκαφωτό. Ο έννας στίχος πού δέν συνδέεται στην έννοια με τόν άλλον. Β. Άντωνάκου. Άγιον Νικόλαον Σάραης. Τα άνεκδοτα πού μάς στέλνετε πολύ γνωστά και τά περισσότερα άπό αυτά τά έχουμε δημοσιεύσει. Ν. Ξεμε...

σιν, Κηφισιάν. Το ποιήμα σας άτεχον στιχογραφικό. Οι περισσότεροι στίχοι του είνε λανθασμένοι. Στάθην Γλυκιώτην. Ένταθα. Το διήγημά σας «Όταν θέλει ή Γηναίκα» άποτελεί άπό άρχής μέχρι τέλους μία δόλοληρη φράση πού πάντε δένα χειρόγραφα μεγάλα και δέν έχει ούτε ένα κομμα. Όποιος τό διαβάσει, άσφαλώς θα πάθει από... ασφυξία, γιατί στο διάστημα αυτό δέν θα μπορούσεν ν' άνασπην ούτε μία στιγμή! Α. Α. Σλανίδην, Δράμαν. Και σεις τό ίδιο. Στο διήγημά σας άγνοείτε έντελώς τά ζώμια και τις τέλειες. Γιώργιον Κανέλλων. Ένταθα. Το ποιήμα σας δέν έλήφθη υπόψη ως μη συνδεδεμένον υπό δικαιώματος κρίσεως. Νίκον Γραφιδόν. Ένταθα. Το διήγημά σας μοιάει μάλλον με μαθητική έκθεση. Θεόδωρον Παναοσόπουλον. Ιθάκη. Το διήγημά σας γραμμένο χωρίς καμιά τέχνη, χωρίς κανένα λογοτεχνικό χάρισμα. Έντελως πρωτόλειο. Φώτον Νάην, Γορώνους (Ααεδαίμονος). Και τό δικό σας τό ίδιο. Η Πιπιδέαν. Ιωάννινα. Η ένπόθεσις του διηγήματός σας δέν προκαλεί ένδιαφέρον. Το γράφημά του όμως καλό και στραυτό και περιουσιακά άίσθητη βελτίοσι άπό τά προηγούμενα. Τα ποιήματά σας άτελή στιχογραφικά. Μελετήστε μετριοτήν για νά δητε πώς γράφονταν οι καλοί σίχοι. Ν. Τράκαν. Ετήσητε όλη τήν Ιστορία της Έλλάδος και τήν έγράψατε σε

10 φύλλα χαρτιού, τή στιγμή πού άλλοι έγραφαν δεκάδες όγκωδών τόμων και δέν τήν εξήντησαν άκόμη. Τι νά τήν κάνουμε; ΆγγελοΝ Πετρόπουλον, Ζαχάρο. Μας στέλνετε ένα σωφό διήγημα και ποιήματα, μά δυστυχώς τίποτε από αυτά δέν είνε έπιτυχές. Κ. Γ. Χατζηκωνσταντήν, Ιωάννινα. Για νά ή σάς άπαντήσουμε ως τόρα, αυτό σημαίνει ότι ή μεταφράσις μας δέν έλήφθη. Όσο για τις ένπόθεσις σας σχετικάς με τήν Κοσμική Κίνηση, δέν έχετε δικαίω τό πλείστον των άγνωστών μας έχει αντίθετη γνώμη. Μαθητήν Έλληνηού Σχολείου, Άργιόν. Αυτό πού θέλετε νά κάνετε είνε βίρος του καθηγητού σας, άποφύγοιμε νά τό χρησιμοποιήσουμε. Θέλετε νά τόν εκδώσετε στέλιοντας δικά σας γελιά ποιήματα ως δικά του, πράγμα πού μόνον καζανατσοφωμένοι νέα διά μπορούσαν νά τό κάνουν. Ι. Πουλαζιδέον. Τα ποιήματά σας άνεπτυχά. Θεόδ. Άντωνίνην, Σόρας. Τα δικά σας ποιήματα, άν ήσαν γραμμένα με περισσότερη προσοχή, θα ήσαν καλά και δημοσιεύσιμα. Κατάβάλατε μία μικρή προσπάθεια όζομία, επεξεργασθείτε τα στο στόχο και στις έννοιες και ξαναστείλτε τα. Η έτρον Χλωρον, Βολον. Το ποιήμα σας έντελώς άτεχον. Δέν ξέρουμε μάλιστα για ποιο λόγο τό άνοματίσατε ποίημα. Ούτε μέτρο έχει, ούτε ρυθμό, ούτε παρτα... Δ. Παναοργιαν, Λεβιάδειαν. Άποσπείλατε μας, σας παρακαλούμε, κατάλογον Κ. Κ. Α. Ηράκλειον. Η μεταφράσις σας άρχεται στραυτό, όχι όμως και αλάθητος. Το διήγημα όμως πολύ έντενές. Στείλετε συντομώτερα διήγημα, 8-10 χειρογράφων σας έκαστον. Ι. Άναστ., Ένταθα. Πόσος Θεού!... Γιατί γράφετε όσο έγραφαν πάμα ποτέ, είνε γλώσσαν δηλαδή νεκράν πλέον για τήν ποίηση. Ίδου μερικά τετράστιχα τό ποιήματός σας ό «Πόνος»:

*Ω πόνε, σού ενέσταθας ρανίδα πρός ρανίδα
πικρόν τό δηλητήριον είνε πάλλωντας καρδιαν
κι' είνε μάτην έρριφα παντού τό βλέμμα μου βολίδα
Ω! σιδαμύ άήγησις ποτέ τήν ευτυχίαν ..*

Και παρακάτω:

*Ω κόσμο σού μ' δδήγησες έκ τής χειρός καρχάζων
είνε χαινεν σόμοιον κρημνός, ένώ έγω σφαδάζων
ματαιώς προσεπάθησα, σίκτον νά διεγείρω
έν τή σκληρά καρδιά σου, μί είνες: διαφθείρω.
Διοφθορέσι! ! με έκραξες ούαί! ! διεφθάρμ'ε
μού είνες, κόσμο, δ' ατί; πού είνε κερμυμένε*

*Αί τόσα μας διαφθορά, αί
[τόσα άμαρτία
φινέ, πού είνε δείξε μου,
[είπé πού είνε, ποίαι;*

Τό γραμμόφωνον κατήντησε τό άγαπητότερον μέσον εκλαϊκώσεως τής μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπίτι δέν είνε τέλειο. Όλοι, νέοι και γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αυτό ή νεότης έχει στη διάθεσι της τές πιδ φημιμένες όρχήστρες του κόσμου, πού κρίζουν τούς τελευταίους χορούς τής εποχής. Χάρις σ' αυτό οι γέροι ξαναζούν τήν αυτισμένη ζωή των νεάτων των, άκούοντας τές άραιότερες καντάδες πού τραγουδούσαν στές έλικτάς των. Άλλά δια νά άπολούση κανείς τό γραμμόφωνο πρέπει νά έχη ένκ όργανον με τές τελευταίαις τελειοποιήσεσι. Το γραμμόφωνον STARR τύπου XXII είνε τό μοναδικόν όργανον πού συγκεντρώνει τά χαρίσματα αυτά:

Μία χαμηλή τιμή και καλλιτεχνική άξία.

Πώλησις με μηνιαίας δόσεις παρά τή:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Άρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνος 43
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 84

Έσπερον. Ένταθα. Θα σάς άπαντήσουμε ήδη Δ. Ν. ί. ν. α. Θεσσαλονικιην. Το διήγημά σας ως άρχη καλούται, όχι όμως και για δημοσίευμα. Εργάζεσθε λοιπόν πάντοτε και με τόν καιρό θα γράφατε πιο καλά. Ι. Γεωργιάδ... Η Το πεσό τραγούδι σας έχι τίποτε τό εξαιρετικόν. Έχουν γραφεί χίλιες φορές τά έρωτολογα αυτά. Στείτε μεταφράσεις. Άν είνε από πάσης άποψείας καλές θα δημοσιευθούν. Β. Κ. Α. λ. υ. β. α. Ένταθα. Το ποιήμα «Τραγούδι τόν Άρματωδών» δέν είνε δικό σας; Φαίνεται άποσπασμα μεγάλο τινός τραγουδιού. Ποίον; Και ποίος ό ποιητής, δέν μπορούμε νά ξέρουμε. Σας λέμε όμως ότι δέν είνε δικό σας για τούς έξης δύο σοβαρούς λόγους: 1) Γιατί τό τραγούδι είνε καλό, και 2) γιατί ή έπιστολή σας, άν και άποτελείται από δύο γραμμούλες, δείχνει πως δέν είνε δυνατόν νά γράψετε τέτοιους σίχους. Ίδου τι μάς γράφατε: «Συνέγραφα τό κάτωθι ποίημα και εάν τό έργήντετε καλόν ός παρακαλώ όπω; τό δημοσιεύσας» Ρωτήστε λοιπόν νά σας πουν γιατί ή φράσις σας άπεί δείχνει και έπιμαρτυρεί όσα παραπάνω σας γράφομε και συμπάθησε μας για τήν σκληρή μας ελικρίαση πού τοούδε μιν λιγάκι τούς γράφοντας νέους, κάρνει όμως τό «Μπουκέτο» άγαπητό στους άγαγνώστους του, πού δίνει κέρως και ύπόληψη.